

ՃԵՄԵՐԵԿԱԳՐԱԿԱՆՔ

Անցեալ տարի օդուաստա ամսոյն մէջ քաղաքիս մահմետական երիտասարդի մի թամարտոցոց ձեռքը սպաննու իր ի ժամանակին ծանուցած էինք : Վարդասպանը վեց ամսէն ի վեր է ձեռք անցած և բանտարկութ ըլլալով՝ անցեալ շարթուներուն ին : Դունէն գլխաւման վճռագիրն եկաւ : Ունէպէտ և մարդասպանն և միքանի մարդոց արեան սպառաւոր էր թամարտոցի երիտասարդը, չյուր ամենայնիւ բաց ի իւր ազգացին երէն և Բեթլէէմյի հայ և ուրիշ բարիտանեաց յաղալիրդոց կողմէն կարեկ ցութիւն և պաշտպանութիւն ունելու, այլ և եւրոպացի մի եւս վճռագիրը կարդացուած օրն յատկապէս ի դատարանն իջնելով շատ ջանացաւ որ համոզէ սպաննելցն մայրը փոխարէն իւր որդւոյն արեանը հարիւր լիրա իւրմէն ընդունի . ասկէ ի զատ և մինչ չեւ երեք հարիւր լիրայի խառաւում եղաւ իրեն, բայց նա չհաճեցաւ, այլ ընդհակառակը կը պահանջէր որ իւր որդւոյն մարմնոյն պէտքան կտոր ընեն մարդասպանին մարմինը :

Ներկայ ամսոյս 17 ին էր կիրակի առաւու բանտէն հանեցին և Յոսպէի կոչուած գունէն գուրս մարտատան դիմացի հրապարակը բերին մահապարտը : Երկուուն ատարեկան հասակի մէջ չէկ մօրուօք, գեղեցիկ կերպարանօք երիտասարդ մի էր, նորահասակ ամսուանց և միքանի մասավաշ տղայոց տէր : Հանդիսականք շորա հազարի շափ կացին, մինչեւ սպառապին վերաց շարուած մահասու գործողութեան կը սպասէին : Թամարտոցին արդէն կենդանի մերմանը մահապարտ էր, մահանդակ մահամոր երիտասարդին : Ենիւղն ու սորտապիլ ոչ միայն հանդիսականաց, այլ և նյոն իսկ անարի եւ կնամարդի դահճին եւս տիրելով՝ մերձի մահ հիւանդացաւ հետեւեալ օրը : Երակէս վերջացաւ կիրակի տւուրդ գլխաւման հանդէոր : Օրէնքն թեպէտ և արդար է, ոչ սակաւ արդարացի է անշուշտ մարդկային գիթութեան բուլորը սցս օրինակ գէպքերումէջ, վասն որոց օրինաց հակառակ չըլնիր : Եթէ գաղանի գլխաւուելին յետոյ ի հրապարակ բերուի մահապարտի մի մարմինը :

Ճեր առանց ասպելու : Երբ գլխաւուման պահը մօտեցաւ, գաւամթ մի ջուր ներկայացուցին իրեն, զոր ընդունեց : այլ բունս թեամբ հազիւ թէ կաթիլ մի բերանն առաւ առանց կլելու : Այս միջացին դարձեալ դրամական փախարինութիւններ առաջարկուեցան ըապաննելցն մօրը, դարձեալ մերժեց : և քատմնելի աւեսարանին ներկայ գլունուելով՝ գատապարտելոց արեան ցայտում միացին կարաց նորա պյուած մայրական սրոտին հուրը շիջուցանել, եւ անմիջապէս մեկնեցաւ իւր բնակարանը :

Տեսարանն որ ինքնին աղետալի էր և եղերական, աւելի տիրեցցց ու հանդիսականաց սիրութ սաստկապէս ճմիւցցց գահճին անփորձութիւնը : Հարաւած մի օրքան այլ սաստիկ ու հատու է այսպիսի պարագայի մէջ, մարդկային զգայութիւնը կը յափշտակէ անմիջական մահուամբ : Թամարտոցւյն հարուածը քսան անգամ կրինուելով՝ քսան անգամ մահուան դուռը հառցուց և հազիւ ինկաւ գլուխն, թերեւս ի պատիժ իւր քսան հարուածոց զոր տուած էր իւր անտղրմութեան զոհ եղող միամօր երիտասարդին : Ենիւղն ու սորտապիլ ոչ միայն հանդիսականաց, այլ և նյոն իսկ անարի եւ կնամարդի դահճին եւս տիրելով՝ մերձի մահ հիւանդացաւ հետեւեալ օրը : Երակէս վերջացաւ կիրակի տւուրդ գլխաւման հանդէոր : Օրէնքն թեպէտ և արդար է, ոչ սակաւ արդարացի է անշուշտ մարդկային գիթութեան բուլորը սցս օրինակ գէպքերումէջ, վասն որոց օրինաց հակառակ չըլնիր : Եթէ գաղանի գլխաւուելին յետոյ ի հրապարակ բերուի մահապարտի մի մարմինը :

— Եգիսպատէն կ'իմացընեն մեղթէ, Վմէն, որբարդան Պատրիարքն դեկտէմ

բեր ամսոց 17 ին Անքառափայ գերաս պատիւ և որբակրօն Կարառիւ Արքեալ պիտակասի աշակերտ Արք . Կարաս պետ վարդապետին մասնաւոր իշխանութիւն շնորհած է . Եկեղեցական հանդիսի մէջ ի ցնծութիւն աեղացի բարեպաշտ ժողովրդոց :

Այս օրը դարձեալ դպրութեան աշխիման շնորհած է վեց նորահաս սբառանեաց , որը են Տիրուան Հայփիանեան . Ուուրէն Համբարձումեան , Յակոբ Արքեցեան , Գրիգոր Յարութիւնեան , Կարապետ Վանուկեան և Վիճակ Յովհաննէսեան :

Եզրափառաբնակ բարեպաշտ և չերմեռանդ յարդոյ ազգայինք սրբազան Պատրիարքի հան ներկայաւթեամբը այս օրինակ հոգեւոր միտիմարտութիւններ վայելելով , իրնէ անտի առ սուրբ Աշխառութեաց իրենց համակրութիւնը և երախտագիտական զգացմունքներն օրէ օր աւելնալուն երբէք տարակցոյ չունիմք , և չեմք յուար օր ամենա փար մէկ մասի մի կուսակցութիւնն կարող ըլլայ նոցա բարի զգացմունքներն խանգարելու :

— Քանի մի բանասէր և ուսումնական անձինք որբան օր մեծ վասիսք կը ցուցընեն սուրբ գրոց համբարբառի օր յառաջի ըստ ընծայուելուն , և բազմօք ևս կը յորդորեն զմիաբանութիւնն ի գործադրութիւննորին այսու ամենայնիւ մէք դարձեալ նոյնը կը կրկնեմք ինչ օր ըստ էինք նոմիսարդ թուով , թէ նորա մեծագումար ծախուցը համար հասարակութեան և կամ մասնաւոր բարերաց ձեռնատուութեան կը կարուի եւ ոչ ըկ յորդորմաններու : Հիշեալ աշխատասիրութիւնն օր Արքապետցի Արքանապատիւ թագէսա վարդապետի անխոնջ և յարաւեւ երկասիրութեան արդիւնքնէ , ասսուածաշնչի մեծութեան ցոփ և գուցէ ան-

իւ աւելի եւս պիտի լինի . որոյ մէջ կը պարունակի նաև նոր կամակարանի համարարտառը լիալին : Այս զերբը ամեն աստիճանի թէ եկեղեցական և թէ աշխատհական ուսումնասիրաց և դիանոց ամենակարեւոր համարուածէ , վասն որոյ և շատ ժամանակէ ի վեր ցանկացողներ ունեցած է : Ալ յու սամք դարձեալ թէ ազգայինք բարերաբք չպիտի ներեն երկար միջոց անգործածէլի վիճակի մէջ մնալու յիշեալ երկարութեան թէ ի հասուցումն չանից Արք . վասակաւորին և թէ յօդուտ ուսումնական անձանց ազգիս :

ՄԵՌԵ ԱՆ ՎԵՐ

Վնանք եւս անցան այս աշխատհիս վրայէն . իջան ժամանակին գետին մէջ , և նայն Գետոյն եզերբը լսուեցաւ անոնց ձայնը և յետոյ բոլորավին լուցին : Ուր են անսնք , ով մեզի պիտի լսէ , Եւրանի որը ՚ի Տէր ննջեցին :

Արբ կանցնեին , հազարաւոր խարուսիկ սասուերներ անմաց աչացը ներկացան : Արկիրը , զոր Արտաւած անիծեց , ցցուց անոնց իւր մէծութիւնները , հարասաւութիւնները . միշտ կը կը տեսնեին զանմնք , յանկարծ յաւի տենականութիւնը նշմարեցին : Ուր են մեռեալքն . ով պիտի ըսէ մեզի , Արանի . . . :

Արկեացին ճառագայթի մը նման խաչ որ ՚ի հեռաւոս կերեւնար . որպէս զի անմաց ընթացքը ուզզի , բացց ամենքնալ զանի չէին զիտեր : Ուր են անսնք , ով պիտի ըսէ մեզի , Արանի . . . :

Վնանց մէջէն ունանք կը ըսէին , ի՞նչ են այս ալիքները որ զմել կը տանին , կը վարեն . կոյ ուրիշ ազգագայ մը այս որբընթաց ճանապարհարդարութիւնն ետքը , ասիկայ ոչ զիտենք և ոչ ալ զիացող կայ . և երբ անսնք զայս կը տեին , ծու-